

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114468645200/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

52 Gid Himlen med sin rige sold Al eders jd bekrone. Gid Jorden eder tjene maae Til glæde/ gafn och fromme. Gid Lykken self med eder gaae/ 56 Hvor J paa Jorden komme. Jeg ynsker eders ecte Seng J kjærlighed och ære Maae vorde som en deylik Eng/ 60 Och mange fructer bære.	Jeg ynsker eders huus och bo Med velstand maae besøges. Jeg ynsker eders fred och ro 64 Maae som en strøm forøges/ Ja kortelig/ alt det Jeg mig Af Himlen self tilbeder/ Det Jeg af hiertet inderlig 68 Ochsaa tilynsker eder. A. B.
--	--

26.

[1] Den under-fulde Egtestand/
 nogenledis fremstiliet
 udi dend
 Erlig/ agtbar oc velfornemme
 unge Mauds
 Sr. Jacob Søfrensen
 oc dend
 Ærbaarne/ Dyderig oc meget Gudfryctige
Matronis
 Sophia Amalia Brun
 Deris velbegyndte oc Christelig sluttede Egteskab/
 hvis høytidelige Fuldbyrdelse er berammet
 til den 15. Martii 1677.
 Under den *Melodie*
Florabella see til mig/ for din etc.
 Tryct i Kiøbenhavn Aar 1677.

[2] 1. FULD aff Vunder/ fuld aff Kunst/ Fuld aff Vjssdom/ fuld aff Gaffver/ Fuld aff alt det Himlen haffver/ Fuld af Yndist/ Naad' og Gunst; Fuld aff Styrcke/ Trøst oc Glæde/ Fuld aff det fornøye kand; Ja et Jordisk Himmel-Sæde/ Er den kierlig' Egte-Stand.	2. De hin anden aldrig før Nogensind' aff Aasiun kiendte/ Eller deris Sind henvendte/ Til det siden dem tilhør/ Deris Attraac/ Hue oc Tancke/ Deris Hierte/ Ja og Haand Veed Gud fast at sammensancke Til et Egte-bunden Baand.
--	---

3.
 Her opfostris een from Søn
 Til Forældrens Hierte-Latter;
 Hisset een fornuftig Datter/
 Følge hver sit eget Skøn;
 Men naar Tjden nu frembryder/
 Som aff Gud berammet var/
 Hand dem udi Sinde skyder/
 At bliffv['] et velsamlet Par.

4.
 Er det ey at undre paa?
 Begge leffve hos hin anden/
 Hisset Qvinden oc her Manden/
 Uden nogen Sinds Attraae;
 Dog er een den andens Krone/
 Glæde/ Trøst og Støde-Staff/
 Konens Mand og Mandens Kone
 Og dog ingen veed der aff.

5.
 Jndtil det behager Gud/
 Som i Hænde alting haffver/
 Og til hans Børns Beste laffver/
 At da hastig bryder ud
 Det saa dybt var før forborgen/
 At mand Øyenskinlig seer/
 At Gud Naad' og efter Sorgen
 Dem som sørge/ Glæde teer.

6.
 Da faar Ahasverus Sind
 Til den stille Esthers Smycke/
 Og Tobias for hans Lycke
 Til den fromme Saram ind;
 David/ som før heftig fnyser/
 Og strax Nabal dræbe vil/
 Hand sig kierligen bevjser
 Mod den klog' Abigail.

7.
 Jacob flyer for Esaus Sværd/
 Og sin Hierte Rachel finder/
 Joseph fremmed Yndist vinder/
 Oc skatteris Asnath værd;
 Moses Jethros Faar bortdriffver
 Til Guds Ørcken Horeb ud/
 Hvorfor haad Ziporam giffver
 Hyrden til sin Hiertens Brud.

8.
 Hver een finder/ tager det
 Som Gud hannem selff udleder/
 Hvad mand derimod skønt beder
 Om det/ som os siunis ret.
 Egteskab i Himlen sluttis/
 Og paa Jorden bindis skal.
 Jntet maa her under puttis
 Hvor i Himlen haffver Vail.

9.
 Ofte tenckis: Her oc der
 Kunde du haft bedre Lycke/
 Og faact et snud-faurer Stykke/
 Som ved dit ey kommer nær;
 Men som Mørckets tycke Skygge
 Solens Straaler ey kand naae:
 Saa kand ey vor Klogskab rygge
 Det Guds Vjssdom sigter paa.

10.
 Lad tilsammen hvad Gud vil/
 Hand veed alting best at mage/
 Self-Raad ellers vil bedrage
 Oc udsckicke dig Aprill.
 Hvad Gud gjør har stercke Fødder/
 Maa i Modgang fast bestaae/
 Som et Træ paa sine Rødder/
 Naar een Kule stormer paa.

[3] 11.
 See! hvor vel det Guds Børn gaar/
 Som i Egte Standen lefver/
 Hvor Velsignelsen den sveffver
 Ofver alt det de paaslaar/
 Hvor saa vel Gud lader lyckis
 Deris Hænders Gjernings Fljd/
 Hvor de ud oc inde smyckis
 Med god Fremgang allen Tjd!

12.
 Deris Dyders Ære-Krands
 J fuld Blomster altid findis/
 Som aff Gud oc hver Mand yndis
 For sin ynde fulde Glands;
 Naar all anden Elskous Smycke
 Som Dug ellers svinder hen/
 Samt all Troskab/ Ær' og Lycke/
 Blifver den trofast igjen.

13.
 Deris Kierlighed hver Dag
 Ny og altid frisk forblifver/
 Altid meer' oc meere gifver
 Hiertens Glød' og god Behag;
 Bordet daglig der med prydis
 Hvert Ord er dem Suckersød
 Hvorved de i Sorgen frydis
 Finde Rolighed i Nød.

14.
 Gaar det icke altid vel/
 Som de ellers gierne vilde/
 Hun dog icke lader ilde/
 Eller sørger sig ihjel/

Men er under Kaarsset stille/
 Oc forsickrer sig med Fryd/
 Jntet skal fra Gud dem skille/
 Som kand gifv' en bedre Tjd.

15.
 Midlertid udgyde sig
 Himlens Godheds runde Becke/
 Som sig ofver alt udstrecke/
 Styrcke Huset stadelig
 Giffve Sundhed/ Børn oc Lykke/
 Naade/ Glæde i Guds Aand/
 At end og det mindste Stykke/
 Voxer ved hans runde Haand.

16.
 Kommer Tiden endelig/
 At de her fra skal bortflytte/
 Og sig Himmelen tilbytte/
 Tager Gud dem op til sig/
 Som dem aldrig skal fortryde/
 Trycker de[m] med største Lyst/
 At de ævig Glæde nyde/
 Self op til sin Mund oc Bryst.

17.
 Nu saa være fuld aff Gunst/
 Fuld aff Lycke/ fuld aff Gafver/
 Fuld aff alt det Himlen hafver/
 Fuld aff Vunder/ Kraft oc Kunst/
 Fuld aff Styrke/ Trøst oc Glæde/
 Fuld aff det fornøye kand/
 Ja et Jordisk Himmel-Sæde/
 Eders kierlig' Egtestand!

[4] Det høyaectbare/
 Yndige oc Himmel-parrede Par
JACOB SEVERINSØN
 Och

II Bryllupsdigte

57

SOPHIA AMALIA BRUN,

Paa deris Brudlofs høytid/ som holdtes udi Kjøbenhavn
den 15. Martij 1677.
til ære.

- 1 Hvo fast har grundvol lagt/ hans bygning fast ved blifver/
Och rokkes ey. Hvo sig i Kjærlighed begifver/
Och har den rette Dyd och Ærbarhed til grund/
4 Hand sig fornøielse tilaager paa sit pund.
Til lykke derfor/ o forelskte par/ til lykke:
Thi saa som Dyd oc Tact er eders Elskovs smykke:
Saa skal och Himlen den med liffsens ecte fruct/
8 Samt ære/ lærlighed oc hæd fornøye smuct.
Det ynsker
A. Bording.

27.

[1]

Til *Mag.* Niels Friises
Laugmand i Norge
Hans forestaaende Brøllup.

1.
J Nipske Nimpher færne Møer,
det Eder ingen gode gjør,
J længer nu forvente
En anden pige vel saa schiøn
Opbær den Elskovs Søde løn,
J tænkte hiem at hente.

2.
Ach Ney vor Sinderige Friis
Hvis høye dyders ævig priis,
Ald Verden er i munde
Af Eders yndig glands oc pracht
Som ellers er fuld høyt i acht
Ey saa bevegtes kunde.

3.
Hin feede Mersches Eng som J
hver dag med *Flora* leeger i
Saa den af sig mon Skyde
Sin blomsters krandz mangfoldelig,
Har mangan gang tilbødet sig
Hans Hofvet at bepryde.

4.
Ja hvad den heele Cumberland
Med sine Sussel hierter kand
det hannem stod til rede,
[1] Hans dyd-begjærlig sind oc Mod
Sig dermed dog ej nøye lod
Men haabtes højre glæde.